

- fervidissimus. Vivat in nominis Domini gloriam 1700.
- Veresmarti Gáspár.* Subscr. 1625. nov. 26. Cantor, Contrascriba, tandem Senior 1631, promotus in Germaniam 1632.
- Veresmarti János.* Subscr. 1598. márcz. 13. Contrascriba.
- Veresmarti Mátyás.* Subscr. 1666. Explorator.
- **Vérvölgyi András* 1677. Subscr. 1671. Rudiment. Praeceptor, Rector Püspöki. Academias salutavit.
- Veszprémi K. Gergely.* Subscr. 1695. márcz. 15. Praeceptor Gram., Synt., Poetarum. Rector Szikszó, tandem redux ex Belgicis oris Pastorum fideles Kőrösienses et. Professor Szathmar.
- Vetési András.* Subscr. 1606. nov. 2. Collaborator.
- **Vetési Biró Ferencz* 1652. Subscr. 1649. május 2.
- Viski István.* Subscr. 1666. Coquus. Collega, Cantor, Praeceptor Rud. et Poeseos, Curator. Ductus ad Rectoriam Dioszeginum. Secunda vice Collega et Contrascriba, tandem Senior. Ductus honeste Kecskemetinum pro Rectore.
- Viski János.* Subscr. 1678. ápr. 14. Praeceptor Etym. Gemseinum ductus postea.
- Viski Pál.* Subscr. 1662. Contrascriba et Senior, in Academias profectus.
- Vörösmarti János.* Rector 1595.
- Zabolai Mihály.* Subscr. 1671. okt. 9. Coquiae satisfacit honeste. Praeceptor sextariorum diligentissimus, tandem ductus Halasinum pro rectore.
- Zólyomi Zsigmond.* Subscr. 1684. okt. 3. Contrascriba 1692. Senior 1693.

Közli: DR. BOROVSZKY SAMU.

IRODALOMTÖRTÉNETI TÁRLÓZÁSOK AZ OLASZ KÖNYVTÁRAKBAN.

(Harmadik és befejező közlemény.)

CORVIN JÁNOS KÖLTEMÉNYE??

Az Ambrosiana N. 199. kézírata a tartalmi katalogus alapján nagy reményt támasztott bennem, hogy *Corvin János*-nak találtam meg költeményét. A renaissance-iskolában nevelt ifju Hunyadiról jogosan föltehettem, hogy verset írt. Képzhetni, mily mohó kíváncsisággal nyultam a jelzett codexhez, melynek tartalom-jegyzékéhez csatolva a következő észrevétel van fűzve: Initio adduntur carmina Joannis Corvini de eius amore et quaedam grammatica: in fine alia carmina parvi valoris. Mint-hogy azonban e Joannes Corvinus-hoz a tartalmi katalogus hozzá teszi: *fil. reg. hung.*: jogosan gondolhattam a mi Corvin Jánosunkra. Egyébránt maga a kézirat leírása következő; Membran. 0'22×0'14, Folio 83 script. Saec. XIII (?) 1 fol.—12. Horati Flacci de Arte poetica cum notis. fol. 13— eiusdem sermones cum notis. 54— eiusdem liber epistolarum cum commentariis. E régi kézírathoz elől 3 lap toldalék van. Az első lap versóján olvasható a következő vers:¹

¹ Megjegyzendő: a kézirat orthographiáját a könnyebb érthetés kedvéért Irodalomtörténeti Közlemények. IX.

Urit amor qui terga dedit dum fallere temptat.
 Hós indignanti similis perurere coepi,
 Quos quum te stupeo simili quoque clade perisse
 Infestum saeviusque malum dum vincere credis;
 Sint licet alternis solamen dulces laboris.

* * *

LACUNA.

Ad te nunc verbo cupiens frenare furorem,
 Quoniam frater¹ abis. Tristem quae cura perurit
 Scire para animum, qui fluctus verset anhellum (*sic!*)
 Versat amor, cuius flammae praecordia lambunt.
 Nec michi quo possim succensam tollere flammam.
 Nodus adest. Alitur quis debuit ipse fugari,
 Ex quo religio quanquam vesana perurget.
 Qua veteres sacras divam portare sagittas
 Et natum duxere nobis, quia ni sacer esset,
 Figeret haud pueri tam certa sagitta medullas.
 Hei mihi, *si* (bizonyára: *ni*) simile hic vulnus temptaret amantes,
 Non foret in crudo tam grandis vulnere languor.
 Nam dulces lacrimae et suspiria tracta vicissim
 Praestarent utrinque sibi lamenta doloris.
 Sed deus ille ferus diversa in arundine certans
 Hunc petit aurata quae firmiter ossibus herens
 Incerto facit ire gradu similemque furenti
 Illa sed obtusi certatur arundine plumbi
 Qua refugit laeto solatia reddere ludens.
 Quare vagus si saepe feror, bachorque per urbem.
 Desine iam petere et tristem precor exue curam.

NB. versus editi *p. Johanem Corvinum de amore e. (eius) ad suum Lelium reg. hung.*

Eddig a reménység. A vers tagadhatatlanul a renaissance szellemében van megírva és szokatlan meleg érzés lengi át. De ugyane kötet utolsó lapján, mely a kötéshez tartozik, egy 1376-ból eredő följegyzés fordul elő, mely szerint egy természetes fia született e codex tulajdonosának. A feljegyzés szó szerént: »Anno Nativitatis domini mill-o CCCLXXVI Indictione quarta decima de mense Julii die dominica XXIII. dictis mensis ora mediarum: tertiarum natus est Antonius filius meus naturalis ex Fiorina uxore Johannis de Crema in civitate Papiae in parochia Set . . . (nem birtam kiolvasni) domo Bertolini Scaffini civis Papiae.« Alább egy későbbi jegyzet *MCCCLXXXII die prima Augusti* keltet visel. Ha e feljegyzést összevetjük egy más kézirattal, mely *H. 14.* jelzetet visel, melyről a következőt tartalmazza a katalógus. »Hic codex summa diligentia conscriptus et notis viri docti adpersus ab Haeredibus (*sic!*) Francisci Cicerei Regijot (olvashatatlan) in Sa. Mediol. urbe elequentiae praeceptoris una cum aliis fuit captus. *Videtur fuisse clari Joh. Corvini. Tartalma:* Pomponius Mela; de situ orbis libri tres Vibii Sequestris de javitottam. Pl. *que* van hól *quae*-nek kellene állni. Egyáltalán nincs *ae* sehol, michi=míhi.

¹ A *frater* szó itt kedvest jelent mint Petronius Arbiter Satiriconjában passim.

fluminibus etc. Nomina Regionum cum provinciis suis. Plauti Aulularia. Membr. 0'30 X 0'20 saec. XV. diligenter scriptus. A kötés lapján a következő vers:

Hunc primum genuit resoluta puerpera natum
Margarita suum qui sacro a fonte Johannei
Clarus erit. Veteres referens cognomine patris
Quos *Corvina* domus clara de sanguige traxit
Mille quater centum ter denos duxerat annos
Phoebus ab adventu radiantis tempore Christi
Cum datur aethereum puero conspiciere lucem
Disclusis aulis mediae sub tempore natis.
Quam retinenda dies vicesima quarta novembris.
Insequitur, superi talem servate puellum,
Ut superet felix et avorum proemia vincat
Auctus prole nova summi praestante favore
Hos versus cecini nervorum stante dolore
Quod ut literis et cudas nunc tibi mitto (a vers hibás)
Utque modo tacitae dissolvas vincula linguae,
Amen finis. Johannes Corvinus in nativitate nepotis.

Mint hogy Johannes Corvinus, a Viscontiak udvarában kancellár kitűnő könyvkedvelő, kitől Guarinus ismételt kéréseivel sem birt kicsikarni egy Macrobiust, mint ezt Remegio Sabbadini: Vita di Guarino Veroneset Genova 1891. 77. lapján megírja, 1438-ban hal meg: a két kézirat birtokosa ő lehetett; 1430 november 23-ai éjjelen születhetett unokája, valamint 1376-ban természetes fia. A két adatot egybevetve chronologiai lehetetlenség a mi Corvinusunkra gondolni, ki elmondhatná »equidem natus non eram.« De hát akkor mit jelent a NB. *de amore eius ad suum Lelium reg. hung.* Egy vélelmet kockáztatok, mely némi valószínűséggel a *notabene* is igazolná. Corvinus János, az olasz könyvgyűjtő jöhetett baráti viszonyba Zsigmonddal vagy esetleg Schlick Gáspárral, kit a magyar király *Lelius*ának nevezhetett, mely czim alatt a renaissance emberei *barátot* értettek; e szerént a dolgot így magyarázhatjuk meg: Corvinus Jánosé volt mind a két codex. Az ő szerelmi verse még ifju korából fordul elő az elől betoldott lap versóján, az ő följegyzését tartalmazhatja az utolsó lap A könyvtár egyik tudós őrének, egy buvárkodó papnak, meg is adtam e felvilágosítást, mely láthatólag meglepte. Ugy látszik, meg volt győződve, hogy Corvinus Jánosról, Mátyás király fiáról van szó. Egy könyvhöz táblájával együtt oda csatolt lapok jegyzetei bizonyíthatják a könyv régebbi kötését, és nem zárják ki egy jóval későbbi kor birtokosának versét sem. Nem került-e a könyv Corvinus János birtokába és onnét később a Sforza családdal való összeköttetés révén ismét vissza? Az a *notabene* remélem eléggé igazolja, hogy e felcsillanó, de szerintem hiú reményről ennyit is irtam!

AENEAS SILVIUSNAK EGY LEVELE MÁTYÁS KIRÁLYHOZ.

A Laurentiana LXXXX sup. 138. sz. codexében van Aeneas Silviusnak 10 levele, köztük az itt közölt levél, melyet Fraknoi gyűjteményében nem találtam meg.

Matthiae Regi Hungariae Car. mo in Christo filio salutem.

Venerunt ad nos venerabiles fratres et dilecti filii oratores tuae Celsitudinis, qui nobis id aegre audientibus retulerunt Regni tui Hungariae vexationes quantisque in eo persecutionibus turbaris ac superadditam novam defectionem Regis Bosnae. Scimus te ut talem decet Regem magnum invictumque animum gerere: atque promptissimum ad tuendum Regnum et X. religionem: imitarique in hoc inclytos progenitores tuos et in regno praedecessores: qui pro defensione christianae religionis ut catholicos decuit principes, sese pro vallo¹ immanissimis turcis opposuerunt. Proinde superfluum esse duximus serenitati tuae id suadere: et currenti equo calcaribus stimulum addere. Et quia necessitatibus Regni providere intendimus, curavimus ut adprimis XX-ti milia ducatorum Venetiis deposita sint ante decimum, aut sine dubio XV-um diem proxime futuri mensis septembris: qui sint pro stipendio militum per Dnum fil. Car. sancti Angeli legatum nostrum cui etiam de hoc scribimus conducendorum. Hortamur igitur sublimitatem tuam ut interim cum baronibus et amicis diligentem coram adhibeas, ut hostium impetus reprimatur. Interea non quia dicta haec Mantuae magis ac magis indies augentur et iam frequens questus est oratorum tam regum quam aliorum principum: nec non plurimi et principes se personaliter conferunt, confidimus brevi tales provisiones futuras, ut non solum Regnum tuum et fines Christianorum tueri possunt, sed quoque hostes christiani nostri satis habebunt se suis continere finibus. Sis ergo bono animo. Nos enim quantum in nobis erit et serenitatis tuae et regni nunquam inmemores sed semper in quibuscunque nobis facultas aderit, fautores erimus. Datum Mantuae ultimo Julii, anno primo.

NB. Évszám hiányzik, de 1459-ben kelhetett; mert ugyanaz évben tartja II. Pius szép beszédét a Mantuában összegyűlt rendekhez. E beszéd szintén meg van, az Ambrosiana *L. 69 sup.* codexében 1—16. lapot foglalja el. Álljon itt az utolsó mondat: Adsit tantum communis voluntas huius honestissimi belli gerendi quam ut mentibus nostris inferat ille rogamus, qui cum patre et spiritu sancti regnat sine fine Christus Jesus. Amen.

MARSILIUS FICINUS AJÁNLÓ LEVELE MÁTYÁS KIRÁLYHOZ.

A firenzei Laurentianában XXXIX. 77. codexe, egy gyönyörű hártya-codex, tartalmazza Marsilio Ficinusnak *de triplici vita: de vita sana longa et coelitus* cz. művét. A czímen diszes keretben, mely geniusokkal, czímerekkel díszítve, három arczkép látható. Az egyik arcz nagyon szép és Mátyás fiatalkori képére emlékeztet. Egyébaránt a három arcz a három élet jelképe lehet. A könyvet Philippus Valor ajánlja Medici Lőrincznek, MCCCCLXXXVIII (1489.) nagylelkű pártfogójának. A *vita coelitus-t* Marsilius Ficinus a következő ajánló levéllel vezeti be:² Prohemium Mar-

¹ Tehát a fenkölt lelkű II. Pius nevezte legelőbb Magyarországot a kereszténység védbástyájának.

² Az eredeti írás módot helyesbitve.

silii Ficini Florentini in librum de vita coelitus comparanda ad serenissimum Pannoniae regem Matthiam semper invictum.

»Philosophi veteres, Rex omnium felicissime, celestem vires infernorumque naturas diligentissime perscrutati: cum existimarent hominem frustra sapere, qui non sibi sapit: totam merito perscrutationem suam imprimis ad vitam sibi celitus comparandam retulisse videntur: iudicamus, ut arbitror, tum elementa et quae ex his componuntur frustra sibi cognita fore: tum motus celestium et influxus temere nimium observatos nisi haec una cum illis cognita simulatque coniuncta; aliquando sibi ad vitam felicitatemque conducerent profuit autem illis, ut videtur, eiusmodi contemplatio ad vitam primo praesentem. Nam Pythagoras et Democritus et quicumque ad id potissimum studuerunt rerum sibi cognitarum usu prosperam valetudinem consequuti sunt, vitamque longaevam. Contulit insuper ad futuram istam tum per gloriam apud posteros propagandam. Siquidem ex mirabili mundi totius ordine eius tandem cognovere rectorem et ante omnia cognitum amaverunt. Tibi vero gloriam per secula cuncta futuram, magnanimitas, magnificentia, victoria perpetua pollicentur. Vitam quoque apud Deum in aevo beatam a divina clementia insigni pietati tuae virtutisque promittit. Vitam denique prosperam inter mortales atque longam quantum ex indiciis quibusdam mihi licuit coniectari¹ felicia tibi sidera decreverunt. Ut autem quod pollicentur, et praestent fide et cumulo insuper prorogent pleniore, diligentia tua et medicorum astrologorumque cura efficere procul dubio potest. Jam vero id posse scientia et prudentia fieri, doctissimi quoque astrologi ac medici confitentur. Cum igitur inter Plotini libros Magno Laurentio Medici destinatos in librum Plotini de favore caelitus hauriendo tractantem super commentarium composuissem: inter ce (a lap szélén kipótolva) tera in eum nostra commentaria numeratum id quidem tetigere nunc Laurentio quidem ipso probante atque maiestati tuae potissimum dedicare decrevi. Spero equidem deum vitae tuae prosperitatisque consulere, vitae interim et splendori saeculi nostri et humani generis consulturum. Atque ut valetudini prosperitatisque regiae validius haec nostra prodessent: per valorem ipsum mittenda putavi. Hunc tu igitur valorem nostrum clementissime Rex complectere precor. Tantum enim natura, virtus, auctoritas tua valet, ut absque te nequeat vel valor ipse valere.

Ezután következék maga az értekezés: Marsilii ficini Florentini Liber de vita coelitus ad ser. m. (serenissimum) Regem Pannoniae Matthiam semper iuictum (p. 81—164. v.).

Következék: Apologia quaedam In qua de medicina, astrologia, vita mundi, item de magis qui Christum statim natum salutaverunt. Marsilius Ficinus levele, mely kelt In agro Caregio 1489. Ezután Quod necessaria sit ad vitam securitas et tranquillitas animi. Marsilius Fic. levele: Dilectissimis in veritatis venatione fratribus Bernardo Canisiano Johanni Canacio Amerigo corsino Salutem. Berekeszti a könyvet Amerigus Corsinus következő verse:

¹ És ezt ép Mátyás halálózása előtt alig félévvel mondja.

De triplici vita quem tu Ficine libellum
 Compositum in lucem mittere docte paras.
 Imprimere hunc doctus: gratumque Valorius ultro
 Curavit doctus pabula grata viris.
 Tresque Petri: binique Canes: cursorque Amerigus
 Contendent morsus pellere quique feros:

E három Péter: Petrus Nerus, Guicciardinus és Soderinus. E két canis: Bernardus és Johannes Canasiani és Cursornak hívja magát Amerigus, mint a ki cursinói.

Végre megjegyzem, hogy Ficinus: *de triplici vita*-ja megjelent nyomtatásban MCCCCLXXXIX és újabb kiadás Velenczében 1498.

Ide csatolok még egy fontos adatot. Janus Pannoniusnak egy Marsilius Ficiniushoz írott levele jelent meg Ficinus leveleinek 1495-ki velenczei kiadásában a 145. lap versoján. E levél tartalmáról olvassuk: Joannes Pannonius graecis latinisque in Italia eruditus, *Florentiae versatus est*, ut epistola innuit qua monet Ficinum amicum suum circa antiquorum philosophorum scripta, quibus nimium induluisse videtur. Huic Ficinus respondet sententiam suam explicans proque virili parte suimet apologiam fecit.

E rövidke adat megemlékezik Janus Pannoniusnak florenczi tartozkodásáról, mely akkor eshetett mikor, Mátyás követekép 1465-ben II. Pál pápához ment, de megemlékezik I. P. hangulatában történt változásról. A püspöki méltóság kötelmei egy kissé lehűték humanista lelkesedését és az antik kor bölcsészei iránti rajongását; holott ugyane Ficinus Platon Symposonját ő neki ajálja 1469-ben. Ábel közli az Adalékokban az ajánló sorokat (202—203 l.).

ACHILLES PHILEROS EPITAPHIUMA.

A Laurentiana XXXIII. 42. sz. szép hártya kéziratban található Achillis Philerotis Bocchii Bononensis Lusuum libellus-a, X. Leo pápához ajánlva. A 20-ik lapon a következő epitaphium olvasható.

Tumulus Pauli Pannonii. pro Seb. Magio discipulo.

Ergo iaces Paule et medio te flore iuventae
 Impia surpuerunt tam cito fata mihi?
 Quid faciam infelix? omnes moriamur oportet,
 Quos sors cunque vocat. Sic placuit superis.
 Heu sortem indignam! I nunc et iuvenilibus annis
 Crede. Hodie ima cras cinis ater eris.

Ugyancsak Bocchi Janus Pannoniushoz irta: Paeonius dulci Janus etc. kezdetű költeményt, mely megjelent Teleki, sőt meg a I. P. budai kiadásában is. Megjegyzem, hogy Achilles Bocchi költeményeivel együtt e codex még a Cantalycius költeményeit is tartalmazza.

VETÉSI LÁSZLÓ ÉS JANUS PANNONIUS.

A bolognai könyvtár Pier Antonio Tioli gyűjteményében, mely a legértékesebb gyűjtemények közé tartozik Bologna irodalmi multjára nézve, 11. kötet 623 l. a következő adat fordul elő: Epistolae aliquot Cod.

Bibl. S. Maria del Popolo k. 24. Vedi Mazzo. Hk 85. Idem Vetesius studebat Ferrariae. Hozzá teszi olasz jegyzetben: Magyar tanulmányait Ferrarában végezte és már a latinban és görögben egyaránt jártas volt 1469-ben, a mint kitetszik Janus Pannonius azon leveléből, melyet Vetési levelére irt válaszul, melyben kérte, hogy fogadja őt be barátjai sorába. 1473-ban még Ferrarában tartózkodott, mert ez évben a Jogi egyetem nevében ő tartja a szokásos üdvözlő beszédet Bianchi Kristóf újonnan választott podestához, melyben felszólítja, hogy esküdjék meg, hogy az egyetem kiváltságait meg fogja tartani. E beszédet később megmutatta Argiropulos Jánosnak, ki e beszédet nyomatékosan ajálja, mi kitetszik Argiropulos leveléből, mely előfordul a Libreria del popolo egyik kéziratában. Ugyane Vetésiről másutt találtam adatot, mely szerint a magyar király követjeképen járt Romában, hogy a magyar király hódolatát kifejezze VIII. Incze iránt. A del Popolo ugyan-e kéziratában van Francesco Filelfonak egy levele, mely Milanoban kel 1473 nov. 9-ről. A levél Ladislaus Pannoniushoz van intézve, ki nem lehet más mint Vetési László. A címe e levélnek: Doctissimo et eloquentissimo adolescenti Ladislaø Pannonio. Ajálja neki Argiropulos Demetert »ut hominem perpulchre litterarum et doctum, quo et ipse domi meae non parum temporis familiarissime sum usus. Addo etiam illud, quod ex omnibus graecis neminem vidi in hanc diem quem linguae bonitate suavitateque sermonis vernacula uni isti Demetrio anteponebam. Itt olvasható.

JANUS PANNONIUS EPIGRAMMAJA.

Tu scribis graeco, scribis sermone Latino,
At tibi nos contra barbara dicta damus.
Tempus erat cum me Musarum plectra tenebant.
Dulces et aonia potus ab amne liquor.
Nunc Marti miles non Phoebø servio vates,
Obstrepiet et molli buccina rauca lira.

Tioli e verset a Bibl. Sa. Maria del Popolo kéziratából jegyezte ki.

MATTHIAE CORVINI REGIS UNGARIAE EPITAPHIUM.

Az Ambrosiana H. 191 in f. XVI. századbeli papir codexében (mérete 0·20×0·19.) mely 44 különböző költőtől eredő költeményt tartalmaz a 20. lapon a következő költemény fordul elő (valószínűen Fracastor, műve):

Matthias Regum specimen et gloria Martis,
Hic iaceo fatis obrutus ante diem,
Qui domui Reges, Moravos fortesque Bohemos
Atque Polonorum castra superba Ducum.
Caesare me gemino fateor duxisse triumphos
Alter Romanus, Turcus et alter erat.
In numeros vici populos pulchramque Viennam
Solutus et immensi qui timor Orbis eram,
Aspice qui fuerim quam magnis postera mundo
Saecula narrabunt quem tulit hora brevis

ANECDOTA VENETA.

Fr. Joan. Bapt. Mar. Contareni »Anecdota Veneta hunc primum collecta Venetiis MDCCLVII. cz. felette becses és nagyon ritka művében, melyet én a Marcianában forgattam, három érdekes dolgot tartalmaz. 1. Gregorii Cornarii Oratio ad Sigismundum Imperatorem habita in concilio Basiliensi (45—57.).¹ 2. eiusdem ode in Turcas (58.). 3. Joannis Michaelis Alberti (Carrarai Albert) de bello Jacobi Antonii Marcelli in Italia gesto liber primus. Az első két munka Zsigmond korabeli renaissance összeköttetéseink szempontjából érdekel bennünket; a Carrarai Albert költeménye pedig azért, mert párhuzamba állítható Janus Pannoniusnak Marcellusra írott panegyrisével. E költeményből a bevezetésben Contareni ezt a megjegyzést teszi: Extant in cartaceo codice insignis Bibliothecae S. Mariae della salute Heroicum Carmen de bello Italico. A congregatio de Somascha engedélyével készíté. Az első ének van meg; a többiről így nyilatkozik: num reliqui perierunt omnino aut praeventus morte plura canere Carrarius nequiverit, sane nos latet. Én egy egész délelőttön át a Bibl. S. Maria de Salute könyvtárában hasztalan kutattam; azt hiszem, hogy Contareni véleményének utóbbi része az igaz: maga Carrarai Albert nem fejezte be a költeményt. A kézirat nem került elő.

Itt közöljük a törökök ellen irt odát Contarenus észrevételével:

*Corrarii in Turcos ode.*²

Usquequo gentem pateris profanam,
Christe, Servorum laceris tuorum
Carnibus pasci? Miserere Regum
Rex, miserere.

Diruunt Urbes pariter, Domosque,
Polluunt Aras, jugulant Ministros;
Vasa de sacris pretiosa Templis
Eripiuntur.

Virgines faede violant pudicas
Debiles morbis perimunt, senesque;
Fortium nectunt gravibus virorum
Colla catenis.

Cumque nostrorum per eos luamus
Criminum poenas, proprio superbi
Jactitant sese superasse nostram
Robore Gentem.

Vindica Gentes igitur fideles.
Sensimus justum nimis, ac severum
Hactenus: versa vice nunc benignum
Experiamur.

Anecdota Veneta, 58 l.

¹ E beszédet itthon a Contareni bécsi példányból lemásolva átadtam a történelmi bizottságnak.

² Num Corrarium reapse Parentem habuerit, ut Classensis indicat Codex, ex quo transcriptam Odem hanc obtinimus, aut faetus potius fuerit Petri Barrocii, inter cujus hucusque inedita Carmina, verbis ipsissimis concepta legitur, dubietate protecto res plena est, nec cuinam sit jure adiudicanda, potior ulla occurrit ratio.

ÉRDEKES ADATOK FOSSINÁL.

Fernando Fossi: »Catalogus Codicum saeculo XV impressorum qui in publica Bibliotheca Magliabecchiana Florentiae adservantur Florentiae 1783« cz. művében egy pár, a magyar renaissance-összeköttetésekre vonatkozó érdekes adatot szolgáltat.

1. *Bartholomaeus Fontius.*

Fontii Bartholomaei orationes: in eloquentiam in historiam in bonas artes, in poeticen, in sapientiam, in satyram et studia humanitatis. De paenitentia. Explanatio in Persii satiras. Ezután elmondja, hogy Barth. Fontius sz. Florenczben 1445, tanult Ferraraban. Élvezte Borso herceg kegyét. Borso herceg halála után hazájába tér, hol Philelpho halála után az ékesszólás tanára lesz. de ellenségei üldözése következtében elhagyta hazáját és Rómába ment, hol IV. Sixtus professor publicus-sá nevezi ki. De a pápa halála után hazájába tér. Itt következik a minket érdeklő adat: ibique operam dedit exscribendis ac corrigendis codicibus pro Rege Matthia Corvino, quem invisit anno 1488. *et coram eo orationem habuit* Anno vero 1489. Florentiam rediit. Itt 1493-ban keresztelő Szent János Murli hegyen levő templomának plebánusa lesz a pistojai egyházmegyében és itt halt meg 1513. Hozzáteszi Fossi, hogy a Bibl. Magliab. Miscell. 725. Cl. VII. kéziratában különböző szerzőktől eredő epigramma közt van Fontiusnak is több epigrammája, melyek közül egy Medici Lőrincz magasztalására irt epigrammáját idézi, melyben a költő felhossa, hogy a bőkezű fejedelem alatt végre felsütött a nap a költőknek, íróknak; felhossa Marsiliust, Bassust (Politianus cognomenja), Naldust. Álljon itt egy pár sor:

Ergo quibus Musa est cordi fidibus ve canoris
 Aptare antiquis carmina ficta modis;
 Este alacres, nam post tot nubila tempora tandem
 Post multos imbres emicat una dies.
 Nunc surgunt artes, nunc sunt in honore poetae
 Nunc redit in faciem Calliopea suam.
 Desine, quid tantas audes contingere laudes?
 Num furis? Hic aliam poscit Apollo lyram.

Bartholomaeus Fontiusnak Mátyás király előtt tartott beszédét azon könyvtárakban, melyekben kutattam, nem sikerült föltalálnom.

2. *Alexander Cortesius Mátyást dicsőítő költeményének első kiadása.*

Alexandri Cortesii Liber unus de virtutibus bellicis Matthiae Corvini Hungariae Regis invictissimi, melyet Abel 1890-ben az Irod. Tört. Eml. II. kötetében 299 és köv. lapjain az Obsopoeus kiadása szerént közöl; Fraknoi Vilmos bevezetésében pedig XIII. lapon azt állítja, hogy e költeményt két őnyomtatvány tartalmazza: *Hain* 5774. sz. alatt és az ansbachi kézirat alapján létrejött Hagenau kiadás, melyet Ábel követett; de ugyane költemény a Gheri-féle *Delitiae Ducentorum poetarum Italicorum*ban is megjelent. Fossi szerint egy régibb kiadásban is nyilvánosságra került. Obsopaeusnak azt az állítását, hogy az 1531-iki

kiadást a Corvinák közt talált kézirat alapján eszközölte, Fossi megczáfolja. Nem volt már érkezésem a Bibl. Magliabecchiana kincsei közt kutatni, de Fossi megbízhatóságában föltétlenül megbízva közlöm az első kiadás leírását:

Primum folium vacuum est nuncupatoria epistola praeit, qua auctor operis sui primum librum Matthiae dedicat, nam *duos scripsisse libros de hae re fatetur, quorum secundum in manibus adhuc esse dicit* et paulo post *illum etiam se missurum spondet*. En inscriptio epistolae: Alexander Cortesius regi Matthiae Corvino S. P. D. Titulus poematis in fronte eiusdem tertii folii initium constituit; huius verba; Alexandri Cortesii: de laudibus Matthiae Corvini regis Hung. ac Bohemiae libr. I. Primus versus caractere unciali expressus hic est: (I)liacas olim flammis Thebanaeque fratrum . . . ultimus vero: Coepit equis afflare neque irrita vota ferruntur (*sic!*).

Mínthogy az itt jelzett első és utolsó vers a jelzett kiadásokéval azonos: hol lappang a II. könyv, melyre Fossi utal?

3. Maximus Placidus.

Hecatelegium, sive carminum libri X. Florentiae 1489. in 4-o minori. Cum praecedenti editione convenit (de componendo versu hexametro), sed lineis 26 constat et paginae Signaturae a—n cum rom. num. parvis in marginibus inferioribus existunt, in superioribus libri indicantur fermis uncialibus, charta signatur littera M gothici moduli. Primo folio verso *insculpta adparet dedicatoria brevis epistola ad Matthiam Pannoniae regem sacratissimum, cui subscribitur Pacificus*. M. P. A. Secundo folio recto statim occurrit opus cum titulo: Pacifici Maximi poetae Asculani Hecatelegii liber primus. A Mátyáshoz irt ajánló levél érdemes a közlésre.

4. Petrus Niger (Schwartz).

Germanus Ord. Praed. hebraicas litteras a Judaeis in Hispania edoctus, in variis Galliae et Germaniae Academiis theologicis studiis operam dedit. *Budam tandem evocatus a Matthiae Pannoniae Rege post anni 1481. die obiit suprema*. Petrus Niger műve: *Clypeus Thomistarum* Venetiis 1481. Primum folium vacat; secundo recto: Epistola ad Regem Matthiam nuncupatoria incipit cui praecedit Titulus libri, scilicet: Clipeus Thomistarum. In quoscunque adversos: per venerabilem virum fratrem Petrum Nigri ex ordine praedicatorum sacrae theologiae professorem uperrime editus ac invictissimo principi Matthiae Ungariae Bohemiaeque regi obsequenter inscriptus.

5. Mancinellus Ant.

Carmen de floribus ad Veliternos Romae 1489.

Carmen de figuris. Pagina prima epigramma pro nuncupatoria epistola, impressum exhibet rotundo typo cum hac inscriptione gothicis descripta formis: Antonius Mancinellus praestantissimo viro Joanni Vitéz

episcopo Vesprimiensi serenissimi Regis Hungariae Bohemiaeque oratori dignissimo S. P. D.

Folio verso epistola imprimitur prima cum epigraphe Antonius Mancinellus generosissimo adolescenti Michaeli Vites Pannonio S. P. D. Datum est Nonis Sextilibus 1489.

6. *Aegidius Romanus.*

Theoremata de corpore Christi Bononiae 1481. Ad operis calcem legitur: Anno gratiae 1481. XV. Septembris hoc opus feliciter Bononiae inpressum est in pensis diligentique cura sacrae theologiae Magistri Johannis de Ripis conventus sancti Jacobi de Bononia prioris Et venerabilis lectoris *fratris Simonis de Ungaria* ordinis divi Augustini opere vero et ingenio M. Baltasaris de Hyraberia.

CALLIMACHUS EXPERIENS HEROIDÁJA BEATRIX KIRÁLYNŐ NEVÉBEN.

Filippo Buonaccorsi, hires humanista, egyike volt azoknak, kik a Pomponio Leto által alapított római Académiában a régi római szokások fölelevenítéséért rajongtak, kik Roma város geniusát külön cultusban részesíték, magok is külön nevet vettek föl és mondhatni titkos társaságot alkottak. E társaság ellen II. Pál pápa egész erélyvel lépett föl; tagjait üldözőbe vette. Buonaccorsi: akadémiai nevén Callimachus menekülni volt kénytelen. Lengyelországba menekült, hol a lembergi érsek befogadta. Irodalmi munkássága minket többképen érdekel. Így a várnai csatáról irt monografiája egyike a legérdekesebb történelmi forrásoknak.¹ Sanoki Györgynek, a Hunyadi-fiúk nevelőjének életrajzában szintén számos magyar vonatkozás fordul elő.² Ugyanő a törökök ellen indítandó háború érdekében beszédet tartott.³ Attiláról írott műve,⁴ melyhez Cimbriacus irt ajánló verset köv. czím alatt: Quintus Haemylianus Cimbriacus in Attillae Callimachi auscultatione ad. Max. D. Frederici Caes. Rom. reg. augustissimum, szintén érdekes ránk nézve. Figyelemre méltó adat fordul elő Lilius Gregorius Gyraldus *de poetis nostrorum temporum* cz. munkájában, melyet Wotke adott ki ujabban a »Lateinische Literaturdenkmäler des XV. und XVI. Jahrhunderts« között. Közlöm a Callimachusra vonatkozó helyet egészen, mert Lilius Gyraldus kortársáról szólva minden esetre figyelmet érdemel. Philippo Callimacho Etrusco oppido nato non nihil nominis suo tempore attulit elegiarum libri quidam et eius Atylam (*sic!*) commendant, sed parum hic mihi Atylas est cognitus. Alia etiam scripsit; nam cum versaretur cum rege Pannonum eorum historiam contra Turcas exsecutus est. Hic cum ceteris academiae viris literatis a Paulo pon-

¹ Legujabban Kwiatkowski Saturnino Lembergben 1891-ben adta: Historia rerum gestarum in Hungaria et contra Turcas per Vladislaum Poloniae et Hungariae regem.

² Abel közölte adalékok Budapest, 1880, p. 162—165.

³ Nyomtatásban Hageuauban jelent meg 1533 ex off. seceriana.

⁴ Nyomtatásban megjelent Hagában 1531, Hannoverben 1606.

tifice II. quod sibi nomina immutarent, adfflictus demum ad barbaros transfugit, a quibus honorifice susceptus diu permansit, inique tamen delatus apud amicam occulte delituit, apud quem et moerore decessit. Quod cum Alberto regi innotuisset, cum magnifico sepulchro aureo Cracoviae tumulari curavit. Legi, quod recorder, librum heroico carmine conscriptum de regibus Pannoniae. Callimachusnak a magyar királyokra irt költeményét még nem láttam, minden esetre kiválóan becses lehet, mert nem közönséges tehetség, sőt kiművelt lelkű stilista volt. Callimachus verseinek egy gyönyörű kéziratát találtam Rómában a Vat. 2869 codexében. Medici Lőrincznek van ajánlva a diszes hártya codex. Ajánló előszót ír Albertus Drenitius Polonus, Inclyti Principis Alberti secretarius. Ez előszó kiemeli Callimachus változatos életét, melylyel méltán megszerzé az *Experiens* címet. Az elegiák után, melyek többnyire érzéki szenvedélytől lángoló szerelmi versek, bizonyos Fanniához (Ad Fanniam Suenthocam) a codex 47—49 v. következő vers fordul elő Beatrixhez Mátyás király nejehez:

Pro regina Beatrice ad Matthiam Hungariae Regem.

- Quando erit ut vere posito cum casside telo
 Pacatus venias ora manusque mihi?
 Quando ego securo tandem secura marito
 Haud trepido sonos pectore concipiam?
5. Nuper ab occiduis felici marte relata
 Victor in Eoos vertere signa paras.
 At ego dicebam, supersis Caesaris armis,
 O ego iam felix hic meus annus erit.
 Pace fruar pariterque viro, nec ut ante dolebo.
10. Paene nova in uiduo sponsa relicta thoro.
 Jam mihi continget cum vero nomine, fructus
 Coniugii et felix non sine iure ferar.
 Quique Beatricem nuper dixere beatam,
 Nomine non vano dicere me poterunt.
15. Ecce alium flendus mihi rumor nuntiat hostem,
 Horrendum immensis viribus atque opibus.
 Et qui non solum mortalibus inferat arma,
 Verum etiam supera provocet arte deum.
 Cogere et nursus video me linquere lecto
20. Nutantem ancipiti speque metuque simul.
 Et maiore iterum nixus concurris ad arma,
 Victrices nuper quae posuere manus.
 Non me fama ducis, non me numerosa iuventus
 Pectoribusve magis terga timenda movent;
25. Non modus armorum, non belli causa genusve
 Non quidquid vero murmura maius habent;
 Cognita nempe mihi virtus tua, cognita dudum
 Fortuna et Martis prospera facta tui.
 Quidne manu valeas quae tantum vincere novit,
30. Testantur laudis tot monumenta tuae.
 Sed neque consilio minor es cum viribus omnes
 Exuperes, quot sunt quotque fuere duces.
 Haec mihi te ræducem spondent pariuntque triumphum,
 His modo Vindiliae succubuere manus.
35. Sed mihi vix tanti dirum superasse tyrannum
 Invisumque deo te domuisse genus,

- Ut placeat gelido dum vincis vivere lecto,
Teque meum interea numen obesse velim.
Non tamen asperior titulos laudemque paratam,
40. Crescat et emeritum tollat ad astra caput!
Quisque hominum tutela prius certissima dictus
Dicaris columen non minus esse dei!
Subsistatque tuis humeris velut ante *parentis*¹
Religio, cuius tu modo sola salus!
45. Eveniet, vinctus, onerataque colla cathenis (*sic!*)
Procedet currus barbara turba tuos!
Id quoque Danubius regni deus incola nostri
Fatidico ut perhibent carmine concinuit:
»Turce acies converte retro temerariaque arma
50. Adverso profers impia signa deo!
Vinceris pater an (?)² tuus ceu victus avusque
Incepti et paenas ambitione, dabis.
Rex aderit cuius tantum victoria castris
Cognita cumque ipso conditor orbis erit.
55. Hic te fulminibus, gladio petit ille corusco
Igne tuae ac terro diripientur opes!
Et quanta in tumido violentia flumine ripis
Ipse quoque effusus per tua castra ferar!
Sint nota quae numine cecinit fluviale precamen,³
60. Justa sub auspicio quo prius arma cape!
Et subitum reteras petulanti ex hoste triumphum,
Servataeque decus religionis habe!
Nec quiquam velit inde tuam vexare quietem
Fas⁴ tibi sit mecum post modo pace frui!
65. Quid si me belli regio praedocta tulisset
Termodoontiacis⁵ qualis obitur aquis,
Non ego te sinerem sine me fera bella subire,
Militiae fierem sed comes usque tuae.
Arma tibi pugnam subeunti atque oscula dando,
70. Te facerem monitu cautius ire meo!
Et tibi praecurrent qua confertissimus hostis
Praeberem facilem post mea terga viam!
Ac securo meo cluideo tua pectora tantum
Protegerem, nam te sospite sospes ego.
75. Sed quia menti tellus magis apta colendae
Ac pacis studiis ingeniosa tulit,
Quod superest palmamque tibi reditumque precabor
Omnibus ad superos ambitiosa locis.
Tu memor absentis pugnes, properesque reverti
80. Sicut tam sospes quam cito adesse velis.

TÖRTÉNELMI APRÓBB JEGYZETEK.

A renaissance összeköttetések kutatása közben, a különböző könyvtárakban egypár történelmi jegyzetet is irtam össze úti tárczámba.

1. II. *Endre adománylevele* Modenában Muratori »Delle Antichità Estensi et Italice« cz. művében I, 419 előadja, hogy II. Endre, Magyarország

¹ Érdekes a Hunyadi Jánosra való czélzás.

² A kéziratban *an* értelmetlen.

³ A kéziratban *p* cañ.

⁴ A kéziratban: *Phas* (*sic!*)

⁵ Thermodon, folyó a pontusi tartományban, az amazonok földjén.

királya, III. Béla fia, miután két neje: *Gertrud és Jolanta*, »figliuola di Pietro Imperadore di Constantinopoli« meghalt, Estei Beatrixot vette el. E házasságból ered István. Közöl egy adománylevelet 1234-ből, melyet Endre Fehérvárt állított ki: Az okmány így kezdődik. In nomine patris et filii et spiritus sancti Amen. Dominus Andreas, Dei Gratia Ungariae etc. Rex nomine merae ac purae et irrevocabilis Donationis, quae esse dicitur inter vivos, donavit quinque millia Marchas argenti Dominae Beatrici Reginae Uxori suae, filiae quondam felicitis memoriae Domini Aldrovandini Marchionis Estensis. Datum 1234. Indictione VII. die Domenico quarto decimo intrante Majo. Ego Zanobonus de Sonato a Domino rederico Rege Notarius interfui et rogatus scripsi.

2. *II. Lajos utolsó levele.* Rómában a Cod. Vat. 7750. p. 298. v. Cópia ed traslado de la carta quel Re de Ungaria escrivio al emperador quando iva a la batalla con los Turcos dovele murio.

Catholico y muy poderoso principe.

Convitoria contra infieles del Campo a 23 setiembre 1526. Tehát Lajos utolsó levele spanyolnyelven.

3. *Anonymi consultatio Maximiliani in re Turcarum* Bibl. Vat. 844. p. 258—263:

Kezdet: Quae temporibus Divi Maximiliani Caesaris in re Turcarum consultata fuerunt temporeque Divi Leonis X^{mi} Pont. Max. adeo inmutata cernuntur ac necessario et negotiorum et temporum mutatione consiliorum etiam variationem erigere videantur . . . *Vége:* His enim artibus cum ipsa spe generalis conventus poterunt interim Germaniae status induci ut id defensionis Ungariae pondus sustineant seque ad eam expeditionem totis viribus accingant et tollat unus quisque crucem suam et sequatur Christum et etiam si expedient vendat tunicam et emat gladium. Haec autem succincte dixisse volui sub cuiuslibet melioribus sententiis correctione.

4. *Zápolya János levele:* Cod. Vat. 8259 p. 52. Közli Zápolyának 1532 jan. 30-ról Segesvárt kelt levelét. Credentionalis Hyeronimi (*sic!*) de Castro palatini syradiensis vajvodae nostri Transylvaniensis ac Vicolorum nostrorum concivis consilarii nostri etc. A *cím:* Illustri ac Magnifico Domino Camillo Ursino comiti Mamipelli et Arico. Joannes Rex manupp.

5. *A kalocsai érsek beszéde.* A Bibl. Reg. Suecorum. 2018 sz. kéziratának 211 lapján fordul elő:

Oratio Colocensis archiepiscopi ad Caesarem de Regno Hungariae.

Kezdet: Solon ille unus ex septem Graeciae sapientibus Atheniensium legislator, sacratissime Caesar, Domine sapientissime eos qui orta in civitate seditione neutram partem sequuti fuissent, pari cum patricidis poena suis legibus mulctavit mali civis esse ratus quum proprias rationes in tuto collocari, nulla communi cura sollicitudineve teneri. Itaque videns ego defuncto serenissimo Dno Joanne Rege Hungariae Domino quondam meo clementissimo, regnum Hungariae multis nominibus recidisse in sacram

Mtem vestram praesertim eo contractu quem dictus serenissimus Rex et Dnus meus sanus sanae mentis (ob Turchorum quod regnum aperte imminuit ingens periculum) longa et matura prohabita deliberatione cum sacratmo. Carolo Imperatore Augusto fratre Mis vestrae germano et cum vestra sacra regali applausione et (quod maius omnibus est) reali iuramento sancte et inviolabiliter servandum me et aliis consiliariis praesentibus firmaverunt, videns nihilominus vita defuncto dicto Ser^{mo} quondam rege et Dno meo nonnullos tumultus in Regno subortos etc.

Vége: Hoc unum sincero corde (ob defuncti quondam Regis Domini mei in me beneficia humiliter postulans, ut filio suae Mis et Ser^{mae} Dominae reginae relictae eius secundum contentum in contractibus utrinque (ut dixi) iuramento firmatis plene fiat satis).

6. *Új adat V. Lászlóról.* A Riccardiana könyvtár 910. sz. kéziratában (papir codex) 3 életrajz van: Verinus Ugolinus, Capponius Nerius és Jannocius Manelli életrajzai. A Caponnius életrajzában, melyet Bartholomeo Platinensis irt, a következő adat fordul elő: Mikor Frigyes Italiába, ment hogy magát megkoronáztassa, Florencz ünnepélyesen fogadja; kétezer kétszáz emberből álló hadi népét eltartja. Innét megy Sienába. Erat cum eo Rex Pannoniae et Bohemiae Roberti (Adalberti helyett) Imperatoris filius ingenuus ac praestantis formae, adolescens annum agens quartum decimum a suis in regem vocatus. Is per internuntios decem viros florentinos admonet te ab Imperatore libenter discessurum, si id sibi eorum auxilio facere liceret, cui primum auxilium negatum ac disuasum ne contra voluntatem Imperatoris quidquam facere moliretur. Haec postea Imperator cum in regno Viennae rescivit Florentinorum fidem ac integritatem collaudavit.

Verinus Ugolinus életrajzírója e költő pártfogóiról emlékeztén meg, így szól: »Apud regem vero Pannoniae Petrum quendam Archiepiscopum Colocensem et Sylvestrum fratrem Regis amicum. Horum igitur opera usus est in reddendis suis poëmatibus; quorum nonnihil pecuniae accepit.«

7. *Röpirat Mária Terézia és Frigyes közti háboru okairól.* Az Ambrosiána P. 145 kéziratának czime:

Amici ad Amicum epistola de belli causis inter Augustissimam Romanorum Imperatricem Hungariae et Bohemiae Reginam et Borossorum Regem. Referens supplementa in facto et in iure ad libellum Memoire Raisonné, eiusque Assertoris Dantisco scribentis Epistolam. LXXXVI. fejezet azt bizonyítja be, hogy a porosz király »de facto Aggressor habendus est. Hac aggressione foedera Vratislaviae et Dresdae quoad utramque Imperatricem ac regem Poloniae uti Saxoniae Electorum violasse.

8. *A belgrádi 1717-iki diadalról.* Fiumében a Biblioteca civica XXVI. C. 1 jegyű colligatumában a 6-ik darab czime:

De gloriosissima ab imperialibus reportata e Turcis victoria ac de celeberrima Tauruni Urbis expugnatione felicissimos tam insignis Victoriae eventus Praesagiens.

ELEGIA

ex Academicis Lucubrationibus die 18. proxime elapsi mensis Augusti in Venerabili Collegio urbano de Propaganda Fide habitis in Deiparae Virginis honorem edita in lucem atque a sacerdote Josepho Nicolai humanitatis et Rhetoricae in eodem collegio lectore. Clementini XI. Ponrt. Opt. Max. nec non Eminentiss. ac reverendiss. Principibus sacrae congregationis de propaganda Fide cardinalibus dicatum Romae MDCCXVII.

A vers 78 sorból áll. Ime 4 sor belőle:

Scilicet Eugenius Mens Campi et Vita Cohortis
Non timet infidos, contraque fida regit
Me duce me comite ad pugnam sese arduus infert
Et jecit invicta bellica tela manu.

A költemény argumentuma: sub potentissimo dignissimam referunt e Turcis Victoriam Caesarei Duces atque *Taurunum* vulgo *Belgradum* expugnant.

9. *Rienzi a magyarokról.* A bibl. Riccardianaban egy érdekes művet forgattam: Czime: Istoria del Re Giannino di Francia di cura di Latino Macari Siena 1893. fordul elő Rienzi nyilatkozata a magyar követekről, kik András herczeg haláláért elégtételt jöttek követelni: A követeket így mutatta be: Questi sono li ambasciatori de li Ongori, liquali domandono giustizie della morte dell'altro innocente re Andrea.

10. *Paduai magyar tanulók.* Andrea Gloriának: Studi editi dalla Università di Padova a commemorale de l'ottavo centenario della origine della Università. 1888. A 2-ik kötet indexében előforduló magyar tanulók. 1400-ig tanultak: Andrea arcidiacon coricensis 1387. szept. 17. 1405. szept. 12. D. Paulus de Hungaria, episcopus Smirmiensis habitavit Paduae in contra S. Blasii; constituit suas procuratores d. Hugocionem absentem et mag. Joannem Hungaricum sartorem praesentem ad exigendum a quocunque suo debitore et specialiter a Joanne de Hungaria pecuniarum quantitas sibi debitas.

Benedetto d'Ungheria col titolo di dottore si trova nel marzo 1401. al dottorato di Pietro da Ivrea. *Giovani, conte figlio de Jacopo Spano d'Ungheria* Giovanni preposito canonico della chiesa di Transilvania, figlio di Jacopo fu al dottorato di Ant. Papper carbone cui compagnia altri scolari.

Giovanni de *Zamse*, figlio di Giovanni, canonico Varadiense Bosniense e scolare del diritta civile et canonico al dottorato di Ant. Papper carbone. Assistette al dottorato di Giovanni Fran. Capo di lista nell' ott. 1401. a quello di Dominico Boudone d'Ungheria nel sett. 1402.

Lodoycus doctor utriusque iuris constituit procuratorem eximium arcium (*sic!*=artium) et medicinae doctorem magn. Guilielmum fil. eximium arcium et medicinae doctoris magn. Marsilii de S. Sophyra sereniss. regis Hungariae medicum, specialiter a venerab. viro d. Joanne de Siphos (Sipos?) olim archidiacono de Dobocho ecclesiae Albensis Transilvaniae et postea episc. Sagrabiensi omnem pecuniae quantitatem in qua tenetur ipse d. Johannes praedicto d. Lodoyco constituenti.

HEGEDŰS ISTVÁN.